

ЧАЦВЕР

1989

11

МАЯ

№ 16(1609)

БЕЛАРУСКИ УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМСАМОЛЬСКАГА І ПРАФСАЮЗНЫХ
КАМІТЭТАУ БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА
ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

Вас

чакае

відэамагнітафон

А У ВАС?
А У НАС!

КАЛІ вы яшчэ не былі ў Вязінцы, у вас ёсць магчымасць
пазнаёміцца з гэтай незвычайнай мясцовасцю ў вельмі не-
звычайных абставінах. 12—14 мая тут адбудзецца агуль-
науніверсітэцкі фестываль.

Сяргея Балашэнкі, намесні-
ка сакратара камітэта кам-
самола ўніверсітэта па ідэа-
лагічнай рабоце.
— Дождж! Калі ён пой-
дзе — шмат цікавага абуд-
зецца... — адказаў Сяргей.
В. БЯГУН.

ЧАСУ ЗАСТАЛО-
СЯ ДЛЯ ПАД-
РЫХТОўКІ ДА
ЯЕ. ТАМУ — ЗА
СПРАВУ!

ЖАДАЕМ
ПОСПЕХУ! І НА-
ПАМІНАЕМ, ШТО
ПЕРАМОЖЦУ ЧА-
КАЕ ГРАШОВАЯ
ПРЭМІЯ ПАМЕ-
РАМ 300 РУБЛЕЎ.

Напрыклад, аб'яўлены кон-
курс, і ён яшчэ не закончыўся,
на лепшыя сімвалы нашага
універсітэта: герб, сцяг і гімн.
Першыя работы ўжо паступі-
лі ў камітэт камсамола, але
іх пакуль не так многа. Сёнь-
ня мы знаёмім вас з трыма
ўзорамі ўніверсітэцкага герба
(на здымку). Можна, ідэі аў-
тараў гэтых работ абудзяць
і ў вашай душы творчы пошук?

КОНКУРС
ПРАЦЯГВАЕЦЦА
У 1991 ГОДЗЕ
НАШАМУ УНІ-
ВЕРСІТЭТУ СПО-
ЎНІЦА 70 ГОД.
ВЯЛІКАЯ ДАТА,
І ЗУСІМ МАЛА

РОЗДУМ НАД ФАКТАМ

Прэстыж «завочнага» дыплама

— Ведаеце, — чуўся на
другім канцы провада голас
прарэктара па вярэнню і
завочнаму навучанню С. А.
Малевіча, — адзін мой знаё-
мы (студэнт Гродзенскага
універсітэта) неяк у размо-
ве сказаў: «Трэба перавесці-
ся да вас на завочнае, а
то надакучыла запазычанасць
здаваць». Я адрэагу не знай-
шоўся, што і адказаць. І
крыўдна стала, што існуюць
яшчэ такія адносіны да вярэ-
ння і завочнага навучання.
Не адзін раз на нарадах усіх
рангаў, за «круглымі стала-
мі», на розных пасяджэннях
ставілася пытанне: «Як пад-
няць прэстыж вярэння і за-
вочнага аддзялення?» Праў-
да, зараз можна пачуць і
такую думку: маўляў, вярэ-
ння і завочная вучоба мала
што даюць, аддзяленні па-
трэбна закрываць. Я катэ-
гарычна супраць такога мерка-
вання. Уся справа ў свядомас-

ці чалавека. Здраеца, і вы-
пускнікі стацыянара маюць не
надта высокія веды. Ліквіда-
ваўшы ж вярэнне і завоч-
нае аддзяленне, мы тым са-
мым пазбавім людзей са-
цыяльнага права на адука-
цыю, гарантаванага Кансты-
туцыяй СССР...
І вось я на нарадзе, на
парадку дня якой пытанне:
удасканаленне вучэбнай і вы-
хаваўчай работы на вярэнні
і завочнай формах навучання.
Зацікаўленую размову вя-
дуць кіраўніцтва ўніверсітэ-
та, намеснікі дэканаў факультэ-
таў па вярэнню і завоч-
наму навучанню, загадчыкі
кафедраў, якія забяспечы-
ваюць вучэбны працэс на гэ-
тых аддзяленнях, выкладчы-
кі. У кожнага з іх — пытан-
ні, заўвагі, прапановы, для
вырашэння якіх адных раз-
моў мала, патрэбны прак-
тычныя крокі.
Сапраўды, праблема завоч-

нага і вярэння аддзялен-
няў стаіць вельмі востра. І
кідацца з адной крайнасці ў
другую нельга. Патрэбны
неякі канструктыўны падыход.
Тым больш, што ў нашай
краіне 40 працэнтаў выпуск-
нікоў ВУ атрымліваюць выш-
эйшую адукацыю завочна
і на вярэнні аддзяленнях. Ся-
род іх — вядомыя дзеячы
літаратуры, навукі, мастацтва.
Яны шмат і плённа працавалі
і ў той, жа час вучыліся.
Адно другому не перашка-
джала. Наадварот, што можа
быць лепш, як спалучэнне
тэорыі з практыкай? А вярэ-
ння і завочная вучоба гэтаму
якраз і спрыяе.
Але каб гэта не засталася
голай тэорыяй, неабходна
шмат што змяняць у структу-
ры і арганізацыі вучэбна-
выхаваўчага працэсу ў сту-
дэнтаў-завочнікаў і вярэ-
нікаў. У прыватнасці, патрабуе
перагляду сам падыход вы-

кладчыкаў да чытання лек-
цый. Многія з тых, хто вык-
ладае на завочным, працуюць
на стацыянары. І таму лічаць
аб прадмеце, які чытаецца
дадатковымі клопатамі: пра-
чытаў лекцыю ў студэнтаў
дзённай формы навучання і з
тым жа канспектам — да за-
вочнікаў. Вынік — выклад-
чык не ўкладваецца ў пра-
граму, а студэнт не можа
атрымаць поўнага ўяўлення
аб прадмеце, які чытаецца
і па якім трэба будзе зда-
ваць залік ці экзамен. Таму
ў першую чаргу неабходна
адкарэктаваць канспекты
лекцый. Праўда, зрабіць гэта
выкладчыку, нагрукі якога
складае 800—1000 гадзін, не
так проста. У нейкай ступені
вырашайце праблему дапа-
магла б метадычная літарату-
ра.
...Як дабіцца таго, каб кан-
трольныя работы, што выкон-
ваюць студэнты — завочнікі,

Рашэннем Цэнтральнай вы-
барчай камісіі на нядзелю
14 мая 1989 года назначаны
паўторныя выбары па Мін-
скай — Маскоўскай тэрыта-
рыяльнай выбарчай акрузе
№ 564.

Кандыдатамі ў народныя
дэпутаты СССР зарэгістраваны:

ПАЎЛЮШЧЫК Леанід
Віктаравіч, дырэктар Бела-
рускага дзяржаўнага інсты-
тута па праектаванні сістэм
і аб'ектаў газаабеспячэння
«Белгіпрагаз»;

ЦЕРНАВЫ Алег Сяргеевіч,
загадчык кафедры філасо-
фіі Мінскага дзяржаўнага
педагагічнага інстытута імя
А. М. Горкага;

ШЛЫНДЗІКАЎ Васіль Мі-
хайлавіч, дырэктар Мінскага
завода «Ударнік»;

ШУШКЕВІЧ Станіслаў
Станіславіч, прарэктар па
навуковай рабоце Беларуска-
га дзяржаўнага ўніверсітэта
імя У. І. Леніна.

Галасаванне будзе право-
дзіцца на тых жа выбарчых
участках і па спісах выбар-
шчыкаў, складзеных для пра-
вадзяння агульных выбараў, у
строга індывідуальным па-
радку пры прад'яўленні да-
кумента, пацвярджаючага
асобу. Звяртаем вашу ўвагу:
час галасавання падоўжаны:
яно будзе праводзіцца з 7.00
да 22.00.

Запрашаем вас прыняць
удзел у галасаванні.
АКРУГОВАЯ ВЫБАРЧАЯ
КАМІСІЯ.

Выбаршчыкі

любяць

задаваць пытанні

Штодзень па некалькі су-
стрэч з выбаршчыкамі пра-
водзіць С. С. Шушкевіч. І
хоць інтарэс да выбараў у
апошні час у большасці
населення акругі не надта
высокі, і залы, дзе прахо-
дзяць сустрэчы, рэдка бы-
ваюць запоўненымі да адка-
зу, выступленні практычна
нікога не пакідаюць абья-
кавым.

Доўга даводзіцца адказ-
ваць яму на самыя розныя
пытанні — аб экалагічных
праблемах у Беларусі, аб
адносінах да законаў аб вы-
борах, мітынгах і дэманстра-
цыях, праблемах беларускай
мовы і культуры. Уменне да-
кладна і каротка выказаць
свае думкі, дакладна гра-
мадзянская пазіцыя па ўсіх
спрэчных пытаннях нязменна
прыцягваюць да яго ўвагу
аўдыторыі, і мне, як пастаян-
наму ўдзельніку гэтых су-
стрэч, здаецца, што больш-
шасць выбаршчыкаў адда-
дуць свае галасы за нашага
кандыдата.

В. М. ГАРБАЧОЎ,
давераная асоба кандыдата.

ЯК ВЫКОНВАЮЦА
ПЛАНЫ

арганізацыяна - палітычных
мерапрыемстваў па рэаліза-
цыі рашэнняў XXVII з'езда
КПСС на біялагічным фа-
культэце? Аб гэтым ішла раз-
мова на апошнім пасяджэнні
бюро партыйнага камітэта.
Напярэдадні была створана
камісія, якая прааналізавала
стан работы біяфака ў даным
напрамку. Вось якія вывады
яна зрабіла.

На факультэце распраца-
ваны і зацверджаны асноў-
ныя перспектывыя напрамкі
работы партбюро і дэканата,
якімі яны кіруюцца ў паў-
сядзённай рабоце. Стыль ра-
боты партбюро, накіраваны
на далейшае ўдасканаленне
падрыхтоўкі спецыялістаў-бі-
ёлагаў з універсітэцкай аду-
кацыяй, развіццё навуковых
даследаванняў на факультэ-
це, укараненне іх у вытвор-
часць, дзелавы, творчы.

У рабоце практыкуюцца та-
кія прагрэсіўныя формы, як
заслухоўванне справаздач кі-
раўніцтва кафедраў, навуко-
вых лабараторый на парт-
тыйных сходах і бюро. Ак-
тыўна працуе факультэцкі
метадычны семінар, у полі
зрок якога — распрацоўка
новых форм і метадаў работы
са студэнтамі, абавязнае
перадавага вопыту. Ім вя-
дзецца таксама пастаянны
пошук дзейных форм сама-
стойнай работы студэнтаў і
кантролю за ёю.

Але ў рабоце партбюро і
дэканата біяфака ёсць істот-
ныя недапрацоўкі. У прыват-
насці, аслаблены бягучы
кантроль за якасцю вучобы
студэнтаў, арганізацыя паў-
сядзённай работы. Мала яш-
чэ паслядоўнасці, планамер-
насці ў студэнцкай навуко-
вай рабоце, уключаючы кон-
курс лепшых работ, удзел у
канферэнцыях іншых ВУ,
улік навуковых дасягненняў
пры размеркаванні.

Адно з важнейшых пытан-
няў пасяджэння — аб мерах
па ўдасканаленню арганіза-
цыі работы ў студэнцкіх ат-
радах і аб ходзе падрыхтоў-
кі да летніх і асенніх сельгас-
работ.

З. МІХНЕВІЧ.

ДНЮ ПЕРАМОГІ

прывяцілі сваю ўдарную
працу студэнтаў-замежнікі з
рэспублікі Того. Напярэдадні
гадавіны перамогі савецкага
народа ў Вялікай Айчыннай
вайне яны дружна выйшлі на
суботнік. Аб'ект, на якім пра-
цавалі студэнты, — спартыў-
ны комплекс БДУ. Нездарма
замежнікі выбралі менавіта
яго: яны таксама з нецярпен-
нем чакаюць той дзень, калі
змогуць займацца ў спартыў-
ных залах комплексу, плаваць
у басейне.

Т. ДОУНАР.

«Я рады — вайне канец»

Прайшло тры месяцы пасля вайны. Вайны ў Афганістане. Нашы хлопцы вяртаюцца дадому. У Мінску я ўжо бачыў іх — загарэлых, моцных, сур'ёзных, з баявымі ўзнагародамі.

Каму была патрэбна гэтая вайна? Нікому. Якую ролю выконвалі савецкія войскі ў Афганістане? Цяпер мы глядзім праўдзе ў вочы. Гэта вялікая памылка. Тым не менш, савецкія салдаты не былі захопнікамі на афганскай зямлі. І не патрэбна больш біць па душах афганцаў, як робяць некаторыя, гаворачы «не я цябе туды пасылаў». Як ні разважай, яны выконвалі вайсковы, загад. Барыс Папін служыў у Афганістане са снежня 1979 года. Ці ведаў ён, навошта? Не. Як не ведалі ўсе астатнія.

— Два з паловай месяцы займаліся ўладкаваннем тэрыторыі, на якой размяшчалася наша часць. Ні стрэлаў, ні выбухаў, — расказвае Барыс. — Усё ціха. Потым першы выхад у горы і абстрэлы. Ён быў механікам-вадзіцелем перадавіжлага разведвальнага пункту (ПРП). Заўсёды з разведчыкамі ў гарах. У палку за ўвесь тэрмін службы правёў якіх-небудзь два месяцы.

— Барыс, калі прасвіталі першыя кулі, табе было страшна? — Было незвычайна. Потым

прышло асмысленне, што кулі свішчуць на вайне.

...Герат, здавалася, кішэў душманамі. У цэнтры горада яны заціснулі нашу роту. У хлопцаў заканчваліся боепрыпасы. Трэба было прарвацца да іх і дапамагчы адбіцца ад муджахедзінаў.

ПРП Барыса Папіна стаяў на адной з вуліц, якая вяла да цэнтры. Але яна была вельмі вузкая і на ёй знаходзіліся старыя і жанчыны. Барыс не краў машыну з месца.

— Наперад! — прагучаў голас камандзіра.

— Там жа людзі...

— Я загадваю: наперад!

Яны выратавалі роту з вогненнага пекла. Вайна ёсць вайна.

— Розныя людзі сустракаліся там, — працягвае Барыс. — Але падонкі рэдка траплялі. Яны проста не вытрымлівалі.

Адносіны паміж салдатамі і афіцэрамі былі хутэй чалавечымі, чым статутнымі. Гэта і дапамагала ў цяжкія моманты. Успамінаецца адзін з апошніх выхадаў у горы.

Душманы збілі верталёт. Мы накіраваліся на пошукі збітай «вартушкі». Хутка трапілі ў засаду пад моцны агонь. Быў паранены начальнік разведкі, які ехаў у маёй машыне, была разбіта рацыя. Страціўшы свядомасць, мы, галодныя і стом-

леныя, блукалі чатыры дні ў гарах, пакуль не выйшлі да сваіх, але выратавалі камандзіра.

— Увогуле, у Афганістане кожны з нас рабіў сумленна сваю справу, — гаворыць Барыс.

Так, нягледзячы ні на што, — сумленна. У той жа час ім стралялі ў спіну, калі, пакінуўшы прадукты харчавання ў якім-небудзь аўле, яны выходзілі з яго. У той час, калі на радзіме ў газетах пісалі, што савецкія часці займаюцца страявой і палітычнай падрыхтоўкай. Іншы раз даходзіла да абсурду: быццам яны знаходзяцца на адпачынку.

Хто ж прыдумаў для Афганістана тры тэрміны «страявая» і «палітычная» падрыхтоўка, калі кожны дзень знаходзіўся ў такім напружанні, што звінелі, гатовыя лопнуць, нервы ад таго, што чакаеш, з якога боку будзе ляцець куля ці граната; калі тыя, каму заставалася некалькі дзён да дэмабілізацыі, у апошніх сваіх баявых выхадах закрывалі сабою ад куль «маладых»; калі пакідалі для сябе апошняю гранату ці патрон?

Ад тых, хто служыў у Афганістане, даводзілася чуць: мы (афганцы) можа горш за тых, хто там не быў, таму што бачылі шмат смярцей. Ці гэта так?..

— Барыс, калі ў цябе народзіцца сын, ты будзеш расказваць яму пра тое, што перажыў?

— Падрабасце, буду. Як нам расказвалі пра Вялікую Айчынную вайну. У Афганістане людзі таксама правяраліся на чалавечнасць.

Д. МАЛІНОЎСКІ.

ПА ДОБРАЙ ТРАДЫЦЫ

6 мая ў 433 аўдыторыі адбылося ўшанаванне вэтэранаў Вялікай Айчыннай вайны, выкладчыкаў і супрацоўнікаў універсітэта, якое праводзілі савет вэтэранаў вайны, партком, камітэт камсамола

і рэктарат.

Павіншавалі вэтэранаў з вялікім святам Днём Перамогі, пажадалі ім здароўя, шчасця і далейшай натхненнай працы рэктар універсітэта Л. І. Кісялеўскі, старшыня савета вэтэранаў БГУ Т. Я. Дударова і намеснік сакратара парткома В. А. Прокашава. Вэтэраны ўспомнілі слаў-

нае баявое мінулае, ушанавалі памяць загінуўшых у гады Вялікай Айчыннай вайны і тых, хто выбыў са строю ў апошні час.

На заканчэнне вэтэраны сфатаграфаваліся каля Мемарыяльнага знака універсітэта.

З. ВАЛНІСТЫ.

«Хлопчык з лебедзем»

Гэтаму скверу, любімаму кутку многіх мінчан, ужо больш за паўтара стагоддзя. У 1834 годзе на пустыні ў цэнтры горада былі пасаджаны першыя дрэвы і закладзены Гарадскі сад (яго яшчэ называлі Аляксандраўскім).

З 1872 года ён стаў звацца Цэнтральным скверам. У 1874 годзе ў гонар адкрыцця ў Мінску першага вадаправода ў цэнтры сквера з'явіўся фантан са скульптурай «Хлопчык з лебедзем».

Першы раз яго рэканструявалі ў 1967 годзе да 50-годдзя Савецкай улады і 900-годдзя існавання Мінска. Наступная рэстаўрацыя, і вельмі сур'ёзная, спатрэбілася нечакана ў 1981 годзе. Тады п'яныя хуліганы пашкодзілі гэты твор мастацтва больш, чым разбуральная сіла мінулай вайны. Скульптуру аднаўляў Уладзімір Аля-

ксандравіч Маслыка, рэстаўратар Дзяржаўнага музея БССР. І зноў мы радаваліся чудаўнаму фантану...

Але за доўгія гады матэрыял, з якога зроблена скульптура, зносіўся — патрэбна новая рэстаўрацыя. Зараз прынята рашэнне зрабіць дакладную копію кампазіцыі, адліць яе ў бронзе. Менавіта копія будзе цяпер упрыгожваць фантан. Арыгінал жа пасля рэстаўрацыі стане экспанатам Дзяржаўнага музея БССР. Работа па рэстаўрацыі і стварэнню копіі абыдзецца прыкладна ў 10 000 рублёў.

Але не толькі фантанам «Хлопчык з лебедзем» выдатны наш Цэнтральны сквер. Тут жа знаходзіцца будынак тэатра імя Янкі Купалы, які быў узведзены ў 1890 годзе як памяшканне для Мінскага

гарадскога тэатра.

Сквер упрыгожаны дэкаратыўнай агароджай, у афармленні якой выкарыстана чыгуннае ліццё. Яго цэнтральная алея пакрыта мармуровым крышывам.

Сярод гэтых дрэў захоўваецца памяць аб адной жудаснай старонцы мінулага. У 1942 годзе недалёка ад фантана фашысты павесілі сакратара Мінскага падпольнага гаркома КПБ Ісая Казінца і некалькі яго таварышаў. У 1979 годзе на месцы іх пакарання быў устаноўлены мемарыяльны знак-помнік.

Але нам нельга адкупіцца ад нашай памяці толькі наяўнасцю помнікаў. Галоўнае — каб у нашых сэрцах пастаянна жыло жаданне захоўваць тое, што пакінута нам гісторыяй. У тым ліку — прыгажэйшы куток Мінска — Цэнтральны сквер.

У. ДЖУНЬ,
адказны сакратар
Мінскага гарадскога
добраахвотнага
таварыства аховы
помнікаў гісторыі і
культуры.

ШТО НОВАГА?

«РУКАМІ... ДАКРАНАЦА!»

ся. Добра, што на выстаўцы далі магчымасць не толькі паглядзець на экспанаты здадзена, а і дазволілі, як кажуць, дакранацца да іх рукамі, папрацаваць. Праўда, не заўсёды і скеміш, як імі карыстацца.

— Вось-вось, далі папрацаваць, а што з гэтага атрымалася? — Запырачыў нехта з выкладчыкаў. — Некалькі камп'ютэраў ужо сапсаваны. Чаму б не арганізаваць выстаўку так, каб прадстаўнікі фірмы «Інтэрпэгра» («Універсал» не можа заключыць бар'тэрныя здзелкі з савецкімі гандлюючымі арганізацыямі, таму ў якасці пасрэдніка выступае «Інтэрпэгра»), якія дэманструюць тэхніку, спачатку давалі кансультацыю, як карыстацца апаратурай, а потым ужо дазвалялі студэнтам папрактыкавацца?

Такой думкі быў і Тадэвуш Дыттус — прадстаўнік бюро фірмы «Універсал» у Варшаве, мой гід па выстаўцы. Але хутка яму давалося змяніць свае перакананні: Яўген Анатольевіч Свірскі — загадчык галіновай навукова-даследчай лабараторыі па распрацоўцы АСК горна-хімічнымі прадпрыемствамі, пераканаў яго, што лепш усё ж дазволіць наведвальнікам «пасядзець» за камп'ютэрамі. Рэзультат не надта прыемны: некалькі з іх выйшлі са строю.

Адрамантаваць апараты, вядома, не складана. Але Т. Дыттус занепакоены, што зараз, магчыма, нехта засумняецца ў надзейнасці камп'ютэраў. Гэтага не здарылася б, калі б наведвальнікі выстаўкі правільна і ўмела карысталіся тэхнікай.

Напэўна, таму і размова

наша на пачатку крыху не атрымлівалася. Але паступова мой суб'ект сам ужо захапіўся гутаркай і пачаў распаўсюдаць не толькі пра тое, як арганізавалася выстаўка, але і ўвёў у курс спраў фірмы «Універсал».

Ёсць, на яго думку, фірмы буйнейшыя за гэту, але і яны не лыкам шытыя: узровень канкурэнтназдольнасці «Універсала» даволі высокі.

І сапраўды, тыя, хто пабыў на выстаўцы, змаглі ўважліва пераканацца ў тым,

што словы Т. Дыттуса — не пахвальба. Так яно ёсць на самой справе.

— Прафесійныя і школьныя камп'ютэры, якія вы бачылі тут, — расказвае Т. Дыттус, выраблены сусветна вядомымі фірмамі «Шнайдэр», «Амстрад», «Ф'ючэ». Іх добра ведаюць у многіх краінах, куды экспартуюцца прадукцыя. У Беларусі гэта, у прыватнасці, Гродзенскае вытворчае аб'яднанне «Азот». У час работы выстаўкі прадстаўнікі «Інтэрпэгра» спрабавалі наладзіць кантакты і з прадпрыемствамі Мінска.

А каб спажывы мелі магчымасць больш падрабязна даведацца аб перавагах і ўласцівасцях заходнеберлінскай тэхнікі, пры неабходнасці адрамантаваць яе, плануецца адкрыць пры універсітэце кансультацыйны сервісны цэнтр з пастаянна дзеючай выстаўкай.

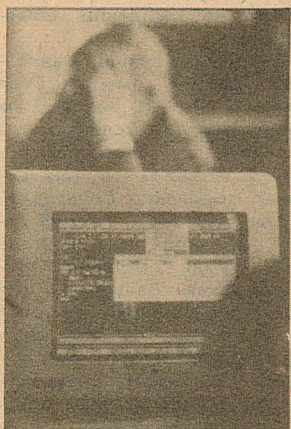
Чым жа будзе займацца цэнтр і ці знойдуцца ў нас такія спецыялісты, якія змогуць абслугоўваць камп'ютэры? Што датычыць апошняга, то Т. Дыттус у саліднасці такой прэстыжнай навукавай установы, як універсітэт, не сумняецца. І ў тым, што тут ёсць выдатныя спецыялісты, таксама. А работы будзе дастаткова: гарантыйнае і паслягарантыйнае абслугоўванне; кансультацыі па выбару, камплектацыі і эксплуатацыі тэхнікі, а таксама іншыя паслугі, звязаныя з яе выкарыстаннем.

— Як лічыце, справіцеся з такой работай? — пытаюся ў Я. А. Свірскага.

— Думаю, наўрад ці даведзецца нам рамантаваць камп'ютэры — гарантыйны тэрмін службы іх дастаткова вялікі. Наша асноўная задача навучыць тых, хто мае такую тэхніку, правільна карыстацца ёю. Тады і неабходнасць у рамонтзе адпадзе. А калі такая патрэба ўзнікне, упэўнены, мы вырашым яе.

Ёсць і другі бок медаля: камп'ютэры, якія мы атрымаем ад «Універсала», нам вельмі спатрэбяцца ў вучэбным працэсе.

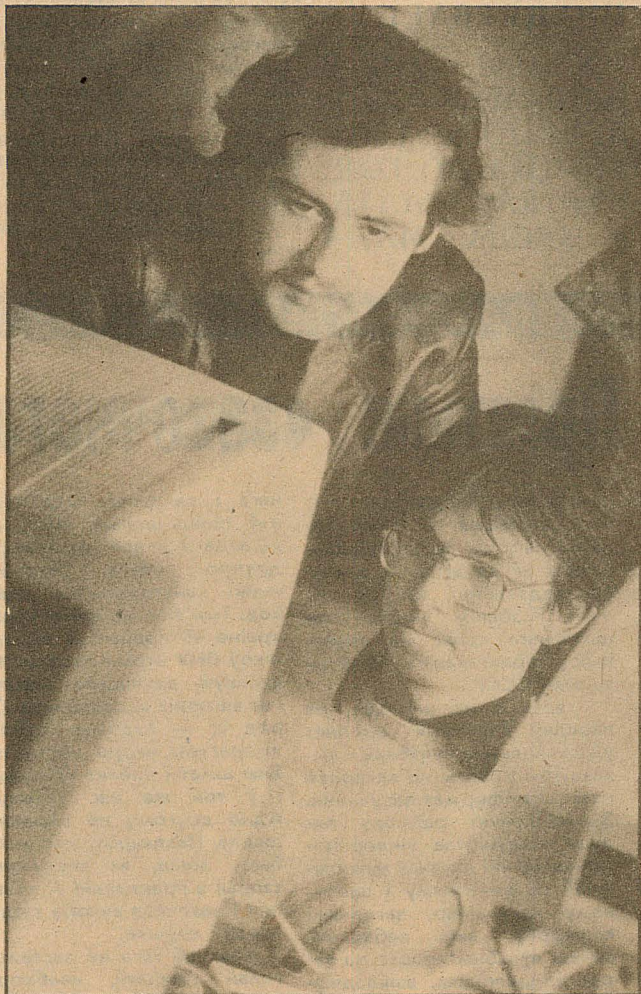
З. АЛЯШКЕВІЧ.

...Звычайны экран. Зусім як тэлевізійны. На экране — ну хто не паверыць, што ідзе мультфільм? Мітусцяца, бегаюць адзін за адным смешныя чалавечкі, то з'яўляюцца, то знікаюць нейкія загадкавыя персанажы. А ля экрана — школьнікі. Ім тут вельмі цікава, таму гэта наведванне выстаўкі камп'ютэраў заходнеберлінскай фірмы «Універсал», якая праходзіла ва універсітэце, не першае. Асабліва да спадобы вучням сярэдніх школ № 51 г. Мінска Алёшу Халадзінскаму, Алёгу Лёганькаму, Юру Гапонаву, Сашу Свірскаму школьныя камп'ютэры або як іх яшчэ называюць камп'ютэры для гульні.

А побач — такі ж тэлевізар. Толькі на экране... Недадсведчанаму чалавеку нават цяжка разабрацца, што на ім: розныя лініі, формулы, знакі. Чалавек дзесяць студэнтаў спрабуюць працаваць на камп'ютэрах.

— Вось каб нам такія, — з запалам гаворыць студэнтка механіка-матэматычнага факультэта Святлана Хмыз. — Працаваў бы не адрываючы-

УСЕСАЮЗНЫ СТУДЭНЦКІ

Па рашэнню XX з'езда ВЛКСМ у канцы лістапада гэтага года на працягу пяці дзён мяркуецца правесці Усеаюжны студэнцкі форум. На ім будуць разгледжаны ўсе пытанні, звязаныя з жыццём і вучобай студэнтаў ВНУ і навучэнцаў тэхнікумаў краіны.

Падрыхтоўчы камітэт форуму (у яго ўваходзіць 21 член) зацверджаны ЦК ВЛКСМ, ВЦСПС і Дзяржаўным камітэтам СССР па народнай адукацыі ў лютым. У яго састаў увайшлі прадстаўнікі моладзі ВНУ і тэхнікумаў, а таксама арганізацый-заснавальнікаў. Праведзена два пасяджэнні, на якіх выпрацавана палажэнне аб Падрыхтоўчым камітэце Усеаюзнага студэнцкага форуму і рэгламент яго работы, а таксама рабочая праграма.

Увазе студэнтаў прапануецца парадак выбараў дэлегатаў і пералік тэматычных дыскусійных цэнтраў. Простым накіроўваючы свае прапановы, пытанні для абмеркавання ў прафком студэнтаў (тэл. 26-59-57, 20-96-13, п. 302, 304) ці ў камітэт камсамолу (п. 311). Можна даць свае прапановы ў ПК ВСФ — 125015, Масква, Новадмітраўская, 5-А, «Студенческий меридиан» — УСФ.

А. КІШКЕВІЧ,
член ПК УСФ, старшыня
прафкома студэнтаў.

АБ ПАРАДКУ ВЫБАРАЎ ДЭЛЕГАТАЎ НА УСЕСАЮЗНЫ СТУДЭНЦКІ ФОРУМ

Выбары дэлегатаў на Усеаюжны студэнцкі форум ад навучальных устаноў (дзённай формы навучання) праводзяцца на конкурснай аснове, пры ўсеабавым абмеркаванні вылучаемых кандыдатур у студэнцкіх калектывах, без усялякіх абмежаванняў.

1. Для вышэйшых навучальных устаноў норма прадстаўніцтва — адзін дэлегат ад кожнай ВНУ, філіялу з правамі ВНУ, два дэлегаты — ад ВНУ, колькасць студэнтаў якіх на момант правядзення выбараў складае больш 10 тысяч. Для правядзення выбараў камітэтам камсамолу, студэнцкім (аб'яднаным) прафкомам ВНУ, студэнцкімі арганізацыямі і аб'яднаннямі навучальнай установы ствараецца выбарчая камісія.

Права рашаючага голасу пры выбарах дэлегатаў на форум маюць студэнты і аспіранты (дзённай формы навучання) ВНУ.

Па выніках галасавання выбарчая камісія зацверджае пратакол (з указаннем колькасці галасавальшых і колькасцю галасоў, пададзеных за кожнага кандыдата) і ў трохдзённы тэрмін прадстаўляе (накіроўвае) яго ў Падрыхтоўчы камітэт. Пры тайным галасаванні бюлетэні з вынікамі галасавання апытаюцца пасля падліку галасоў і захоўваюцца ў старшыні выбарчай камісіі ВНУ да заканчэння форуму.

2. Выбары дэлегатаў ад сярэдніх спецыяльных навучальных устаноў праводзяцца па рэгіёнах — абласцях, краях, рэспубліках, зыходзячы з колькасці гэтых устаноў з наступнай нормай прадстаўніцтва: 10 сярэдніх спецыяльных навучальных устаноў і менш — 1 дэлегат, ад 11 да 29 — 2 дэлегаты, ад 30 да 49 — 3 дэлегаты, ад 50 да 79 — 4 дэлегаты, 80 устаноў і больш — 5 дэлегатаў, Ленінградская вобласць — 6 дэлегатаў, г. Масква — 8 дэлегатаў.

Парадак і працэдура выбараў дэлегатаў ад сярэдніх спецыяльных навучальных устаноў вызначаюцца мясцовымі (абласнымі, краевымі, рэспубліканскімі) камсамольскімі і прафсаюзнымі арганізацыямі, якія па выніках выбрана інфармуюць ПК УСФ.

3. ЦК ВЛКСМ, ВЦСПС, Дзяржаўная адукацыя СССР дэле-

Жадаецца ўраўнаважанне з двума невядомымі? Калі ласка.

Скажам, у чым мае патрэбу сённяшні студэнт? У грошах, бо вельмі часта даводзіцца зазіраць у «бацькоўскую кішэню», а рэальныя даходы навучэнцаў застаюцца яшчэ адным з самых нізкіх у краіне.

У колькасці месцаў у інтэрнатах, якіх доўгі час не будзе хапаць для ўсіх жадаючых.

У рэальным самакіраванні — прадстаўнікам студэнтаў у вучоным савеце далёка не заўсёды ўдаецца спраўдзіць надзеі астатніх.

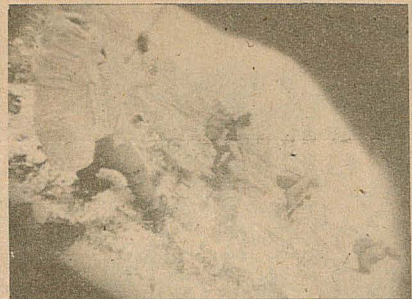
У дадатковых імгненнях на транспарце, у больш уважлівым клопаце студэнцкіх прафсаюзаў, у павышэнні ўзроўня выкладання... Словам, не хапае студэнту многага.

Што студэнт можа? Паскардзіцца на выкладчыка? Распачаць сварку ў кабінце камэнданта інтэрната? Напісаць жаласлівы ліст у вышэйстаячую інстанцыю, пакрыўдзіўшыся на начальніка, які не выканаў ніводнага пункта палажэння аб маладых спецыялістах? Каму спадабаецца такое беспраўе?

Выйце шукаюць усе. Рыхтуецца Усеаюжны студэнцкі форум, які, па перакананню «Комсомольской правды», зможа:

- 1) рэальна ацаніць новыя з'явы ў жыцці студэнтаў;
- 2) выпрацаваць прапановы па паліпшэнню сацыяльнага і матэрыяльнага самаадчування студэнтаў;
- 3) абмеркаваць перспектывы развіцця студэнцкага руху ў краіне;
- 4) звярнуць увагу «дзяржаўных, прафсаюзных арганій, шырокай грамадскасці на асноўныя праблемы студэнцтва».

Падрыхтоўкай форуму займаецца студэнцкі падрыхтоўчы камітэт, у які ўвайшлі студэнты, а таксама аспіранты, камсамольскія і прафсаюзныя актывісты, «нефармалы».

гуюць прадстаўнікоў на форум рашэннем сваіх арганій (не больш 75 чалавек).

4. Вылучыць 10 дэлегацкіх месцаў для пераможцаў конкурсаў газет «Комсомольская правда», 10 — часопіса «Студенческий меридиан».

5. Прадставіць права дэлегаваць па аднаму прадстаўніку ад Усеаюжных аб'яднанняў: асацыяцыі студэнтаў-медыкаў; каардынацыйна-метадычнага цэнтра студэнцкіх дружын па ахове

прыроды; аэракасічнага аб'яднання; савета студэнцкіх арганізацый горных, геалагічных, нафтавых і металургічных ВНУ і факультэтаў.

Прадставіць статус дэлегата форуму савецкаму прадстаўніку ў МСС.

Іншыя аб'яднанні і арганізацыі студэнцкай моладзі да 1 кастрычніка 1989 года падаюць заяўкі на ўдзел у форуме ў Падрыхтоўчы камітэт, які прымае канчатковае рашэнне зыходзячы з па-

ступлення заявак у кожным канкрэтным выпадку.

6. Пытанне аб прадстаўленні статусу дэлегатаў членам ПК вырашае Усеаюжны студэнцкі форум.

7. Выбары дэлегатаў заканчыцца да 20 кастрычніка гэтага года. Паўнамоцтвы дэлегатаў пацвярджаюцца мандатнай камісіяй УСФ.

8. Запрасіць для ўдзелу ў рабоце форуму прадстаўнікоў партыйных, урадавых,

грамадскіх арганій і арганізацый.

ТЭМАТЫЧНЫЯ ДЫСКУСІЙНЫЯ ЦЭНТРЫ

1. Перабудова вышэйшай адукацыі, арганізацыя вучэбнага працэсу: а) па ВНУ; б) па сярэдніх спецыяльных навучальных установах.

Прыкладныя пытанні для абмеркавання:

Студэнт і выкладчык, праблемы і формы супрацоўніцтва.

Самастойная работа студэнтаў.

ВНУ — вытворчасць. Формы супрацоўніцтва.

Пошук «свайго» абітурыента — што гэта? Паскоранае рэпетытарства, пошук талентаў?

2. Удзел студэнтаў у кіраванні навучальнымі ўстановамі: а) па ВНУ; б) па сярэдніх спецыяльных навучальных установах.

Аналіз канкрэтнай практыкі: чаго больш — поспехаў ці расчараванняў?

Студэнт у вучоным савеце ВНУ, савецце ВНУ.

Выкладчык, адміністрацыя, студэнты — хто арганізуе вучэбны працэс?

Самакіраванне ці самаабслугоўванне?

Якія і ці патрэбны наогул органы студэнцкага самакіравання?

Студэнцкі парламент.

3. Студэнт і ваенная кафедра:

Практыка і перспектывы падрыхтоўкі афіцэраў запasu на ваенных кафедрах.

Новыя вучэбныя праграмы і планы, матэрыяльна-тэхнічнае забеспячэнне вучэбнага працэсу.

Медыцынская падрыхтоўка дзяўчат.

Падрыхтоўка па курсу грамадзянскай абароны.

Ваенная кафедра і воіны запasu, воіны-інтэрнацыяналісты.

Ваенна-патрыятычнае выхаванне.

Пацыфізм у студэнцкім асяроддзі — добра гэта ці дрэнна?

4. Выкладанне грамадскіх навук:

Выкладанне грамадскіх дыцыплін і працэсы перабудовы савецкага грамадства.

Выкладчык кафедры грамадскіх навук — хто ты?

Гуманітарызаваная тэхнічная адукацыя.

5. Навукова-тэхнічная творчасць студэнцкай моладзі:

Практыка арганізацыі навукова-тэхнічнай творчасці — недахопы і дасягненні. Якім шляхам ісці далей?

Стварэнне ўмоў для творчага росту будучых спецыялістаў.

Пошук і падтрымка таленавітай моладзі: што неабходна зрабіць?

Студэнцкія аб'яднанні НТМ — шлях вырашэння праблемы.

Конкурсы, алімпіяды, агляды.

6. Студэнцтва і грамадства - палітычныя праблемы грамадства:

Сапраўдны папалітнік ці імітатар — погляд на праблему.

Навыкі кіраўніцкай дзейнасці — неабходнасць ці ўласнае жаданне кожнага.

Дэмакратыя і галаснасць. Што далей?

Твой ідэал сёння. Палітычныя клубы.

Нефармальныя аб'яднанні. Маральныя каштоўнасці.

7. Праблемы адпачынку студэнтаў:

Шляхі паліпшэння арганізацыі адпачынку, павышэнне культуры студэнтаў, сістэма эстэтычнага выхавання.

Укараненне новых форм арганізацыі адпачынку.

8. Сацыяльныя і бытавыя праблемы студэнцтва:

Стыпендыя — плата за работу ці сацыяльная дапамога?

Гарантыі, льготы, кампенсаций.

Выкарыстанне чатырох працэнтаў сацыяльнага фонду.

Правое палажэнне і гарантыі студэнта, маладога спецыяліста, адказнасць прадапрыемстваў.

Студэнт у інтэрнаце.

Студэнцкая сям'я.

9. Працоўная дзейнасць студэнтаў:

Студэнцкія будаўнічыя атрады — як разгортаць рух?

Студэнт і асенія сельскагаспадарчыя работы.

Гаспадарча - разліковыя аб'яднанні студэнцкай моладзі — сённяшні дзень. А заўтра?

10. Студэнт і экалагічныя праблемы грамадства:

Экалагізацыя сістэмы адукацыі.

НТМ у вырашэнні экалагічных праблем.

Удзел студэнцкай моладзі ў грамадскім экалагічным руху — праблемы і перспектывы.

Маладзёжны экалагічны рух у барацьбе за мір і ўмацаванне даверу паміж народамі.

Экалогія і культура.

11. Студэнцкі рух, студэнцкія арганізацыі:

Асацыяцыі і аб'яднанні студэнтаў па сацыяльных і прафесійных інтарэсах.

Студэнцкі савет СССР, Саюз студэнтаў, студэнцкі прафсаюз — сумненні і мэтазгоднасць.

Студэнцкія саветы, камсамол і прафсаюзы.

12. Нацыянальнае і інтэрнацыянальнае ў студэнцкім жыцці:

Пытанні выкладання на нацыянальных мовах.

Нацыянальная культура.

Новы саюзы дагавор — сепаратысцкі лозунг ці аб'ектыўная неабходнасць?

Інтэрнацыянальнае выхаванне моладзі — праблемы, шляхі вырашэння.

13. Міжнароднае супрацоўніцтва савецкага студэнцтва:

Міжнародныя кантакты савецкага студэнцтва — праблемы, шляхі вырашэння.

Прафесійны студэнцкі турызм.

Безвалютныя абмены.

Удзел у міжнародных студэнцкіх арганізацыях.

14. Камсамол: шляхі перабудовы:

Які камсамол нам патрэбны?

Пашырэнне самастойнасці камсамольскіх арганізацый.

Фінансавая і эканамічная дзейнасць камітэтаў ВЛКСМ.

Ідэалагічная работа камітэтаў камсамолу.

Ці патрэбна праграма ВЛКСМ?

Камсамол і неформальныя аб'яднанні.

Новыя функцыі і структура камітэта камсамолу.

Праблемы ўзаемаадносін з партыйнай арганізацыяй, вышэйстаячымі камсамольскімі арганізацыямі.

15. Прафсаюзы ў навучальных установах:

Сацыяльная абароненасць навучэнцаў — што можа зрабіць прафком?

Матэрыяльна-тэхнічная база студэнцкага адпачынку і быту.

Прафсаюзныя арганізацыі сёння: у чым сутнасць перабудовы?

Творчыя самадзейныя аб'яднанні студэнтаў — традыцыйнае і новае ў арганізацыі адпачынку.

16. Праблемы рэлігій і студэнцтва.

17. Здароўе студэнтаў:

Фізічная культура і спорт. Матэрыяльная база.

...! справа ў капелюшы

«Размеркаванне: якім яму быць?» — вось асноўнае пытанне, узнятае ў матэрыяле «А я паеду ў вёску да дзеда?» («Беларускі ўніверсітэт», № 12 за 6 красавіка г.г.).

Сёння пачатую размову працягвае выпускніца факультэта журналістыкі АЛЕНА ГРЫШКЕВІЧ, якой таксама выпала паехаць «на перыферыю».

ВОСЬ ужо хутка пяць гадоў, як я працую ў рэдакцыі Капыльскай раённай газеты «Слава працы». Спачатку была карэспандэнтка, потым загадчыкам аддзела пісьмаў, а нядаўна пайшоў другі год, як

назначылі мяне адказным сакратаром. У гэтым, напэўна, ніякай асаблівай маёй заслугі няма — проста не хапае людзей. Старыя кадры ідуць на адпачынак, а маладых сюды і калачом не заманіш.

РАЗМЕРКАВАННЕ: ЯКІМ ЯМУ БЫЦЬ?

Хоць не такая гэта і перыферыя — якая сотня кіламетраў ад Мінска.

Што датычыць работы, то я вельмі задаволеная. Прынялі мяне ў калектыве цудоўна, усе неабходныя ўмовы, прадугледжаныя маладому спецыялісту, выканалі: выплацілі пад'ёмныя, на чацвёрты дзень выдзелілі месца ў інтэрнаце з усімі выгодамі, паставілі ў чаргу на кватэру. Праўда, праз колькі гадоў атрымаю свой куток, цяжка сказаць: жыллёвае будаўніцтва ідзе марудна.

Калі гаварыць пра ўмовы адпачынку, то лепш наогул маўчаць. Самі разумееце: ні

тэатра, ні філармоніі. Карацей, духоўнага жыцця ніякага. А чаму б, скажам, сталічным артыстам не прыязджаць у госці да вяскоўцаў і жыхароў раённых цэнтраў?

Мне да спадабы словы студэнткі хімфака, прыведзеныя ў артыкуле «А я паеду ў вёску да дзеда?» (дарэчы, назва яго вельмі ўдалая — ёю сказана ўсё) наконт таго, каб пасылаць туды пенсіянераў. Я таксама лічу, што накіроўваць у перспектыву вёскі маладых дзяўчат, — антыгуманна. Колькі той маладосці і яна растраціцца дарэмна. А калі і ўдасца стварыць сям'ю, то часта яна

нешчаслівая, бо інтарэсы ў мужа і жонкі розныя: яна — настаўніца, ён — трактарыст. Кожнага з іх хваляюць асабістыя праблемы і цяжка знайсці тэму для агульнай размовы.

Зараз хачу выказаць тое, што набалела. Я не дарэмна пачала свой ліст не з самога размеркавання. Стараюся наогул радзей пра яго ўспамінаць, бо вельмі непрыемны асядак застаўся на душы. Сядзяць у камісіі людзі: вопытныя, паважаныя. Многіх з іх ведаеш не адзін год. А перад імі — ты адзін. Сапраўды, лёс твой у іх руках. І вельмі крыўдна, калі пачы-

наюць пераконваць цябе ў дзяржаўных інтарэсах. А хіба дзяржава нешта страціла, калі б я працавала не ў Капылі, а ў Маладзечне ці Вілейцы, — гэта бліжэй да майго дому? Праўда, пайшлі на ўступкі: размеркавалі на Мінскі абком партыі. Тут не палічылі неабходным звяртаць увагу на сямейныя абставіны, на так званы чалавечы фактар. «Трэба!» — і гэтым сказана ўсё. Падмахнулі «прысуд» — і справа ў капелюшы.

І вось я працую там, дзе працую.

А. ГРЫШКЕВІЧ, выпускніца факультэта журналістыкі 1984 года.

ДАСЛЕДУЕМ ПРАБЛЕМУ

Яшчэ зусім нядаўна магчымасць падзарабіць для студэнта лічылася вялікай удачай. Уладкавацца на работу па сумяшчальніцтву з вучобай было значна цяжэй, чым потым працаваць. Права на працу прадастаўлялася толькі «прывілеяванай» частцы студэнцтва і гарантавалася выключна дэканатам. Зараз працэс дэмакратызацыі ўнёс змены і ў гэты немалаважны бок студэнцкага жыцця: умацаваць сваё фінансавое становішча можна і без згоды кіраўніцтва факультэта. Дарэчы, і блукаць у пошуках работы доўга не трэба. Амаль у кожнай ВУН створаны пры камітэце камсамола інфармацыйныя бюро па працаўладкаванню. Таму не трацячы часу на роздум, я адразу ж вырашыў звярнуцца да бліжэйшай «біржы працы».

ПА ЧЫМ ФУНТ ПЛІТАК?

Асартымент прафесій, прапанаваных Юліяй Кавальчук — загадчыцай студэнцкага інфармбюро нашага ўніверсітэта, развешаў усе мае надзеі на абагачэнне без урон для навучання. Адзіная «мужчынская» работа — сарціроўка пліткі на заводзе будматэрыялаў. Праца не складаная, але васьмігадзінная. Хочаш не хочаш, а каб зарабіць 200 рублёў і не прапускаяць заняткі ва ўніверсітэце, давядзецца штомесяц не дасыпаць (ці дакладней не спаць) 176 гадзін. Зрэшты, эканомію на ўласным здароўі можна памяняць на ашчаджэнне часу за кошт вучобы. Аднак гэты варыянт можа апынуцца «трагічным» у час сесіі.

Праўда, Юля запэўніла, што нягледзячы на ўсё гэта, уладкоўваюцца на працу ледзь не кожны дзень у сярэднім каля чатырох чалавек. Прычым, займаюцца мужчынскай справай і дзяўчаты. Хоць для іх ёсць работа на многа лягчэйшая — прасваць бялізну ў пральні.

А можа і сапраўды не такі страшны чорт, як яго малююць? «Ды не, — цяжка ўздыхнулі ў адказ на маё пытанне студэнткі філалагічнага факультэта. — Працаваць на заводзе і адначасова вучыцца сапраўды нялёгка. Больш месяца пратрымацца нікому не ўдаецца, сіл не хапае. На лекцыях потым спіш, на практычных занятках нічога не цяміш».

Наракаць на каго-небудзь дзяўчаты, вядома, не могуць. Самі выбралі сабе такую долю. Іншай у інфармацыйным бюро пакуль прапанаваць не могуць.

— Існуем мы ўсяго два месяцы, — гаворыць Юля Кавальчук, — кантактаў з прадпрыемствамі яшчэ не наладзілі. Мяркуем у бліжэйшы час павялічыць спіс прадастаўляемых работ з дапамогай бюро па працаўладкаванню Кастрычніцкага і Ленінскага раёнаў. А, увогуле, найбольш прадпрыемствыя студэнты самі знаходзяць сабе месца на заводах ці ва ўстановах. Шлях у гарадскія бюро па працаўладкаванню для студэнтаў таксама не закрыты.

— Тады ці мэтазгодна ствараць службы накітал вайшай? Ці не прасцей развесіць аб'явы з адрасамі работадацеляў?

— У ідэале гэтак павінна быць. Аднак мы не толькі даём накіраванне на работу, мы ўладкоўваем студэнта.

Выконваем бюракратычныя фармальнасці, камплектуем групы. У гэтым сэнсе наша бюро неабходна.

А вось Міхаіл Мятлікаў — калега Юлі, лічыць, што для БПІ інфармбюро ўжо не патрэбна. «Большасць студэнтаў самі заключаюць часовыя дагаворы з трактарным заводам, МАЗам, знаходзяць месцы вахцёра або гадзёробшчыка. Да нас студэнты звяртаюцца вельмі рэдка. І што мы можам прапанаваць? Сёння, напрыклад, толькі разгрузку вагонаў на ВА «Крыніца». Работа з разраду пыльных і не кожнаму пад сілу. Куды лягчэй заключаць «кантракт» з якой-небудзь бабулькай і прадаваць у падземным пераходзе кветкі». Аднак, няпрофільныя спецыяльнасці, папайняючы кішэні студэнта, крадуць яго інтэлектуальны скарб. А чаму б не звязаць тэорыю з практыкай? Скажам, даць магчымасць студэнту на працягу вучэбнага года працаваць па спецыяльнасці, роднаснай будучай прафесіі. Такая прапанова здалася Міхаілу зусім нерэальнай. «Зрэшты, тут усё залежыць у большай ступені ад кафедраў. Практика і навуковая работа ў іх кампетэнтнасці», — заключыў Мятлікаў.

ЯК ЗАБІЦЬ ТРОХ ЗАЙЦОЎ?

Ідэя, якую ў БДУ і БПІ адкінулі, як нежыццёвую, на дзіва добра ўкаранілася ў Мінскім радыётэхнічным інстытуце. Пры камітэце камсамола, прафкаме і савеце СНТТ (студэнцкае навуковае тэхнічнае таварыства) пасляхова дзейнічае газразліковае прадпрыемства маладзёжнай ініцыятывы «Квант». Непасрэдна праз яго атрымліваюць работу «без адрыву ад спецыяльнасці» сотні студэнтаў, аб'яднаных у навукова-вытворчы атрад. На адным толькі канструктарска-тэхналагічным факультэце 126 студэнтаў працуюць на НВА «Інтэграл», ВА «Гарызонт», заводзе «Калібр». Адначасова замацоўваюць на практыцы набытыя веды.

Трэцяй немалаважнай і вельмі зручнай асаблівасцю гэтых атрадаў з'яўляецца эканомлены час для летняга адпачынку ці паездкі ў будаўніцтва. Не прападае марна і навуковая работа студэнтаў. Дзякуючы намаганням сакратара камітэта камсамола інстытута Леаніда Сацукевіча рэарганізавана структура студэнцкіх канструктарскіх бю-

«Куды лягчэй заключаць кантракт з якой-небудзь бабулькай»...

А чаму б не звязаць тэорыю з практыкай?

ро. Зараз у СКТБ інстытута працуюць 298 студэнтаў. І я працуюць! За 1988 год імі было выканана работ на 304,5 тыс. рублёў, эканамічны эффект ад укаранення навуковых вынаходніцтваў студэнтаў склаў 245 тыс. рублёў.

Нацяжка знайсці работу ў МРТІ і для менш таленавітых студэнтаў. У падшэфным мікрабене «Зялёны Луг-6» шмат гурткоў, секцый, камп'ютэрных школьных цэнтраў, якія арганізавалі і ўзначальваюць студэнты інстытута. На базе клуба «Гаспадыня» дзяўчаты вырашылі стварыць студэнцкі кааператыв па пашыву верхняга адзення. Адміністрацыя інтэрнатаў, кіраўнікі дыскатэк, відэасалонаў, персанал камсамольска-маладзёжнага кафэ «Сусор'е» — усе гэтыя працоўныя кадры фарміруюцца з ліку студэнтаў радыётэхнічнага інстытута. Выходзіць, што работы і ў сценах роднай «альма матэр» хапае, калі

студэнты адчуваюць сябе ў ёй сапраўднымі гаспадарамі.

Аднак і пры такой вельмі зладжанай, дакладна адпрацаванай сістэме забеспячэння працай студэнтаў, як у МРТІ, задаволены патрэбы ўсіх жадаючых працаваць па профілю немагчыма. Але становішча ўсё-такі не бязвыхаднае. Акрамя інфармацыйнага бюро ВУН у Мінску арганізаваны кааператыв па працаўладкаванню студэнтаў.

СТУДЭНТЫ НА ПАБЯГУШКАХ

Кааператыв «Ініцыятыва» існуе амаль два гады, а набыць папулярнасць сярод студэнтаў так і не змог. Наадварот, апошнім часам усё менш і менш звяртаюцца да яго паслуг (зараз усяго дваццаць чалавек падтрымліваюць з кааператывам дзелавыя адносіны).

Умовы дагавору «Ініцыятыва» прапануе даволі прымальныя: 20 працэнтаў ад

заробленага атрымлівае кааператыв, астатняе — чысты даход студэнта. Літаральна за 3—4 гадзіны можна зарабіць 13—16 рублёў за самую нізкакваліфікаваную работу (дастаўка тавараў на дом, догляд за хворымі і дзецьмі, уборка кватэры). Ёсць у кааператыве і справа для студэнтаў-«прафесіяналаў»: рамонт тэлерадыёапаратуры, фотаработы, капітальны рамонт кватэр і інш. Але ахвотнікаў на такія работы вельмі мала, хоць і заробак тут удвая большы, чым у некваліфікаваных студэн-

таў. Прычына адсутнасці класных спецыялістаў, на думку старшыні кааператыву Аляксандра Булды, не толькі і не столькі ў дрэннай рэкламе:

«Быў у нас і тэлемайстар, і афарміцель, аднак умовы працы не вельмі спрыяльныя — няма ў кааператыву свайго памяшкання. Жывём у гаркоме камсамола на птушыных правах. Нязручна. Цесна. Таму і даводзіцца з дваццаці трох відаў паслуг выконваць самыя «непрывярдзлівыя», наколькі дазваляе матэрыяльная база», — сумна заключыў Аляксандр.

Р. С. Праблема «студэнцкага беспрацоўя» у многіх сацыялістычных краінах вырашаецца на дзяржаўным узроўні, у нас жа з ёю змагаюцца нешматлікія групы энтузіястаў. Хто ім дапаможа? Усе мае суб'ектныя аднадушныя лічаць, што даўно пара ўзаконіць у самым прамым сэнсе студэнцкія бюро па працаўладкаванню, аддаць іх на водкуп не выпадковым «крэслапраціральнікам», а заклапочаным, ініцыятыўным шукальнікам, якія б мелі афіцыйную падтрымку і пэўныя паўнамоцтвы.

М. ДЗЯБЕЛА, наш кар.

БЕЛАРУСКИ
УНИВЕРСИТЕТ

Цана 2 кап.
Мінская паліграфічная фабрыка
«Чырвоная зорка» МВПА
імя Я. Коласа.
11 мая
Зак. 1622.
Т. 2000 экз.

220080, Мінск-80, УНІВЕРСИ-
ТЕЦКІ ГАРАДОК, ВУЛ. БАБ-
РУЙСКАЯ, 9, ПАВЕРХ 4,
ПАКОІ 74-75.
ТЭЛЕФОН 20-68-27.

Рэдактар
М. Г. ЗАГОРСКАЯ.